

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 505
Miercuri,
25
noiembrie
1992
10 lei

Corabia fedesenistului Noe

Noul parlament ales, noul președinte reales, noul guvern — desemnat și numit — sînt, în sfîrșit, așezați pe locuri pentru start. Au făcut declarații și jurăminte încheiate cu „așa să-mi ajute Dumnezeu”, cu gîndul la fotoliile ce le-au fost hărăzite de națiune prin vot ultra-democratic. Au făcut și fac baloane de săpun colorate cu lozincile iubirii de patrie și popor. Fac valuri în si-foanele reformei și tranziției. Fac slalom printre neca-zurile lumii acesteia, schiînd pe aceleași limbi dogite de lemn, despicate de joagărele socialismului blrutor. Noul mare cîrmaci le-a arătat tuturor Crucea Sudului (de la răsărit!) pentru corabia fedesenistă în care au fost salvate, precum în cea a lui Noe, toate jivinele — verzi, roșii, tricolore... — spre meritul nemuritor al cotrocea-nului.

Noii guvernanți, plini de ei, de păunești, vadimi, dumi-trașci și moși ne propun sarea din lacul Balaton și grîul din Canada, pentru creșterea producțiilor autohtone de carne, lumină și căldură. De crescut nu crește nimic, ba ni se lungesc urechile pe la cozi și ni se găuresc buzuna-rele de scormonit prin ele. Și ne mai crește pulsul la grijile iernii care vine. Pentru că cei care au venit la putere nu ne oferă decît vorbe, și astea într-o românească stîlcită, cu o logică demnă de Bulă.

Așadar, imediatul — în gargara guvernanților e bun — îl vedem pe pielea noastră. Perspectiva nu o vîd nici marii gospodari ai țării. De la aștia nici nu ne putem aștepta la mai mult, dar ne miră blajînită opoziției par-lamentare. Și-a croșetat vehemența în puloverul revo-luționar al lui Roman? Își ascute andreele pentru un alt pulovăr? Stă la gherghet? Pînă acum, deși a dat frigul politic, opoziția nici nu strînută — nimeni nu are guturai provocat de curenții fedesenști.

În ciuda tuturor neîndeplinirilor, lată că s-au împli-niț totuși... 1890 de ani de la marile bătălii victorioase între strămoșii noștri, Traian și Decebal. Victoriile sărbă-torite cu surle și trîmbițe, ritmate de cadente militare, în prezența genului cotrocenist deplasat, cu convoi de mașini, la Trapheum Traiani pentru a spune ceea ce știam de... 1890 de ani. Oricum, „Cîntarea României”, în noua ediție, revăzută și prîtocită, a fost declanșată.

TRAIAN SUCIU

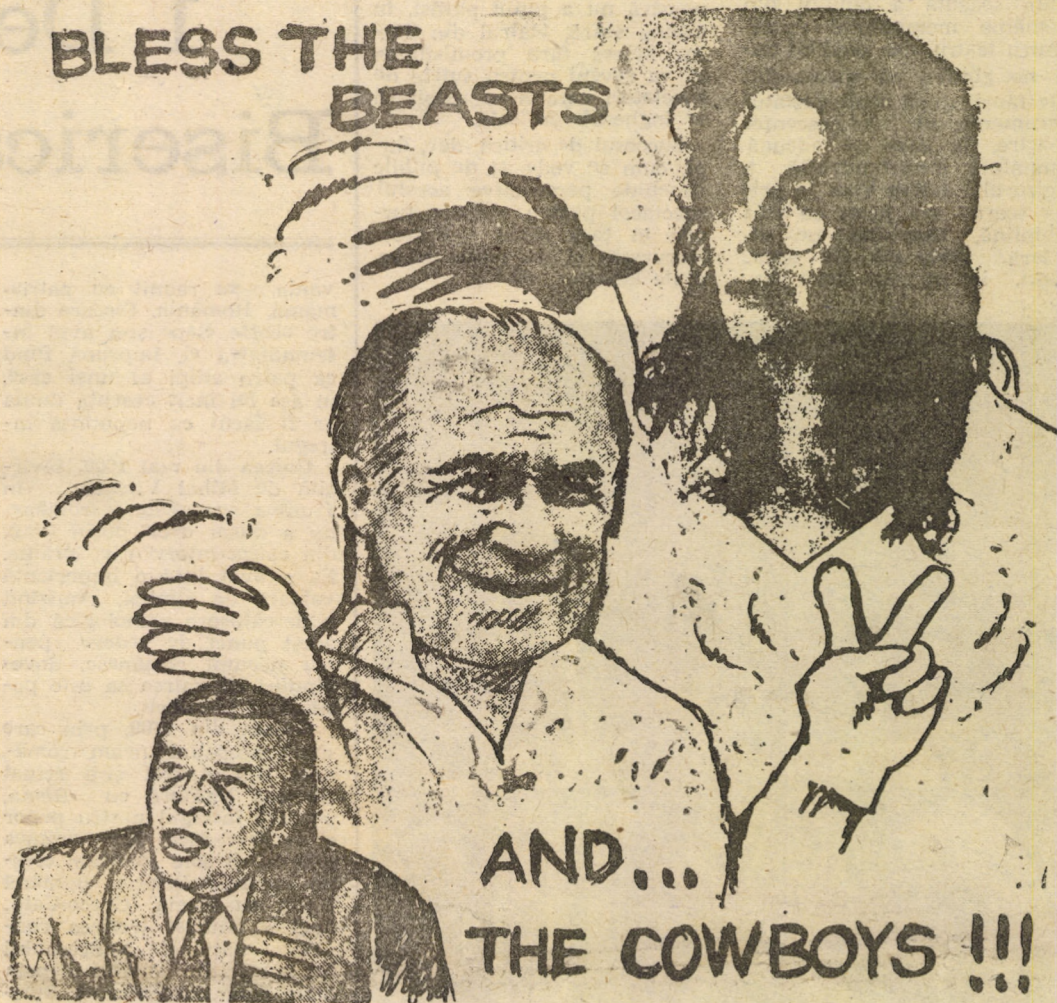
Conferință la Universitate

La Universitatea Sibiu, în cadrul cercului științific de conferințe-dezbateri, „Econo-mia de piață — trăsături, evo-luții”, vineri, 27 noiembrie 1992, ora 12, în aula „Avram Iancu”, domnul arhitect Dinu Patriciu, președinte — direc-tor general al societății „Al-fa — Construct”, deputat, va

conferința pe tema „Urba-nizare și rurbanizare” (Dez-voltarea organică a așezărilor umane între restricții și li-bertate).

Sînt invitați studenți și ca-dre didactice, toți cei ce do-resc să se informeze într-un domeniu de mare actualitate al socio-economiei.

BLESS THE BEASTS

Guvernul și-a depus capacitățile

Săptămîna trecută pe la „five o'clock” domnul Văcă-roiu împreună cu întreg gu-vernul și-a manifestat dorin-ța de a-și depune toate capa-citățile pentru... „gloria po-porului și înflorirea Româ-niei”. Cu această ocazie am aflat că „prioritățile de primă mînă” vor avea... prio-ritate înaintea... altor prio-rități. Ceea ce, dintr-un anu-mit punct de vedere, ne-a cam dat de gîndit.

O astfel de prioritate se pare că este pentru noul gu-vern și „continuarea campa-niei de toamnă”. Două lu-cruri nu sînt prea clare aici. La ce fel de campanie a făcut

aluzie premierul sus pomenit, iar dacă, prin reducere la ab-surd, s-a referit la campania agricolă de toamnă atunci ar fi fost bine să ne spună fără menajamente, bărbătește și conform programului de gu-vernare: pînă cînd și-a pro-pus premierul Văcăroiu să continue campania de toam-nă?; pînă la expirarea manda-datului? Ca să știm și noi. Să ne luăm unele măsuri, ce s-ar impune.

„Obiectivele sînt multe și complexe”. Această informa-ție inedită am cules-o tot în seara cu pricina și tot din discursul noului prim-minis-tru desemnat. Informația ne-a

făcut o imagine foarte exactă asupra programului de gu-vernare. Cel puțin știm ce ne așteaptă.

În fine, cînd ne-a mai trin-tit-o și pe ala cu „vom duce o luptă intensă” ne-am liniș-țit de-a binelea. Și nu se știe cît vom rămîne așa.

Cel mai important obiectiv, însă, mi s-a părut a fi cel din „jurămîntul de credință”. A-dică: „Așa să ne ajute Dumne-zeu!” Ceea ce, luat în ansam-blu și judecat în consecință, spune foarte multe despre programul de detaliu și „ca-pacitățile” noului guvern.

Natalia DROC

Scrisoare deschisă conducerii Consiliului Județean Sibiu și domnului deputat Gavrilă Dejeu

Opțiunea pentru această formă de apel la instituția și persoana sus menționată este rezultatul dificultății de a soluționa altfel o problemă ale cărei valențe tîin de lege, rațiuni administrative, politice și de bun simț.

Problema este următoarea: Pentru alegerile județene din 1992, care priveau Consiliul Județean Sibiu, Convenția Democratică Sibiu a înaintat o listă completă de candidați prove-nind din toate formațiunile componente ale Convenției. În urma votului electo-rilor (reprezentat de consilierii primăriilor din tot județul) în Consiliul Județean Sibiu au fost aleși primii 13 candidați care figurau pe lista CD. Între aceștia s-a aflat și dl. Ga-vrilă Dejeu, președintele PNTCD care a candidat pe poziții eligibile la alegerile județene și la cele parlamen-tare. În urma alegerilor ge-nerale din septembrie 1992 dl. Dejeu a fost ales deputat

în Parlamentul României. Dat fiind faptul că își desfășoară activitatea acolo, atît pentru dînsul cît și pentru Consiliul Județean Sibiu și populația acestui județ, normal este să renunțe la prima calitate, de consilier județean, pe care nu o mai poate satisface eficient. În acest caz, legile elementare ale democrației ar cere ca părăsirea de către un reprezen-tant CD a Consiliului Jude-țean să fie completată tot printr-un candidat aflat pe lista prezentată atunci și anu-me prin cel imediat următor, aflat pe poziția 14. În acest caz este vorba de un candidat ce aparține Partidului Alian-ței Civice Sibiu.

Reprezentînd PAC-ul la ni-vel județean am luat legătura cu dl. Cosma, vicepreședinte.

le Consiliului Județean pen-tru elucidare. Dînsul mi-a spus că l-a consultat pe dl. Dejeu, care și-a manifestat dorința de a ocupa, concomi-tent, și atribuția de consilier județean și pe aceea de par-lamentar, în lege nefiînd men-ționată interdicția de a ocu-pa ambele însărcinări. În continuare am fost informat că Parlamentul va lua în dez-batere acest gen de cazuri. Că trebuie apelat și la Conven-ția Democratică Sibiu, pentru că este posibil ca PNTCD-ul, renunțînd la un consilier, să dorească să trimită pentru a-ceastă calitate tot un mem-bru PNTCD.

Concluziile mele, după trei săptămîni în care nu s-a de-cis nimic, sînt următoarele: — Dacă există o lege care

admite ocuparea, în același timp, a unor atribuții la ni-vel județean și național, a-tunci aceasta e o încălcare a democrației, deopotrivă lo-cale și naționale, și, deci, le-gea cu pricina nu poate fi bu-nă.

— Dacă actualii parlamen-tari vor decide asupra unui eventual cumul de funcții, ceea ce înseamnă mai mulți bani și putere de decizie, a-tunci ei vor fi interesați să-și susțină o asemenea ipostază. Din această parte nu e de așteptat nimic.

— În acest moment poli-tic este dificilă obținerea u-nui punct de vedere unitar de la CD Sibiu, dat fiind faptul existenței unor fluctuații și la nivel național.

— Pentru că la alegerile lo-cale din 1992 s-a prezentat lista unei coaliții politice (CD) și nu a PNTCD-ului, normal este ca următorul de pe listă să aparțină, conform ordinii prezentate, respectivei coali-ții și nu PNTCD-ului.

Un punct de vedere onest trebuie să recunoască faptul că aici este vorba și de un in-teres politic ce privește PAC-ul la nivel județean. Dar el este perfect justificat și sus-ținut prin argumente, nu în ultimul rînd democratice și morale. Era dreptul dl. De-jeu să aibă apetența de a can-dida pe ambele locuri și pentru Consiliul Județean și pentru Parlament din mo-ment ce Convenția a acceptat asta. Dar acum o poziție princi-pială și onestă ar cere din partea domniei sale renunța-rea la prima calitate. După cum așteptăm de la Consiliul Județean Sibiu cristalizarea unei opțiuni corecte.

Lucian FILIP
președinte PAC SIBIU

Un bilet de teatru: 500 lei!

Nu vă speriați, stimați concetățeni! 500 de lei va costa, nu peste mult timp, un simplu corn; un bilet de teatru niciodată! Aceasta este suma pe care a oferit-o un spectator pentru a putea viziona spectacolul teatrului sibian „Decameronul” de Al. Hausvater, care s-a jucat, în 20 și 21 noiembrie, la Tîrgu Mureș. Aflată, deci, în turneu pe plaiuri mureșene, trupa sibiană a avut un succes incredibil dacă ne orientăm după apetența scăzută a omului din România momentului actual pentru teatru, dar credibil dacă ne gândim că spectacolul este făurit după mult gustul Decameron al adolescenței noastre, la care se adaugă semnătura inconfundabilă a regizorului **Iulian Vișa**. În prima seară s-a jucat cu sala arhiplină, rămînind pe dinafară peste 100 de spectatori, iar în a doua se-

ră, după ce s-au ocupat toate scaunele, scările și podelele, deci după ce acul n-a mai avut unde să cadă, „o voce” din imensa masă rămasă în spatele ușilor, a oferit suma de 500 lei pentru a urmări, chiar și într-un picior Decameronul. Cît de asaltați au fost actorii și actrițele după spectacol... rămîne un secret de culise.

Nu mă hazardez în a oferi interpretări acestui „fenomen”. Cert este că trupa noastră nu a putut părăsi, în ultima seară, teatrul din Tîrgu Mureș fără promisiunea că va reveni pentru sutele de spectatori care n-au reușit să se înghesule în sală.

Succesul de critică, dar, după cum se vede, și de public deschide perspective acestui spectacol pentru viitoare turnee în țară (Cluj, Brașov, București) și, cu puțin noroc, peste hotare. (G.P.)

Actorii Suzana Macovei, Constantin Chiriac și Ion Buleandru în spectacolul „Decameronul” pe scena teatrului din Tg. Mureș.

Calendar creștin

Întru această lună în 25 de zile pomenirea Sfintei mari mucenice Ecaterina, a Sfintului mare mucenic Mercurie, a cuviosului Petru Sîhastrul.

Miercuri, 25 noiembrie 1992

7.00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova, Telematinal. 10.00 Actualități. Meteo. 10.10 Calendarul zilei. 10.20 Film serial. MARC ȘI SOPHIE. 11.20 Worldnet Uslă. 12.10 Ora de muzică. 13.00 Vîrsta a treia. 13.30 Audio-vizual studio. 14.00 Actualități. Meteo. 14.15 Civilizația montană. 14.45 Avangpremiera TV. 14.55 Pre-

universitaria. Bacalaureat '93. Matematică: Elemente de combinatorică. 15.30 Teleșcoală. Curs de limba germană. Curs de limba italiană. 16.00 Festivalul internațional de folclor păstoresc „Miorița” — Tîrgoviște, 1992. 16.20 Lumea sportului. 16.50 Tragerea Pronoexpres. 17.00 Actualități. 17.05 Arte vizuale. 17.30 15, 16, 17. 18. 18.00 În obiectiv. 18.30 Oaspeți la festivalul internațional „Cerbul de Aur”. 19.00 Studioul economic. 19.30 Desene animate. CAPTAIN PLANET. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Film serial. DIN VOIA DOMNULUI. 21.45 Universul cunoașterii. 22.30 Pro musica. 23.00 Lumea ideilor. Statul și economia. 23.30 Actualități. 23.45 Armoniiile nopții. 24.00 Închiderea programului.

1 Decembrie 1918 reprezintă încununarea unei lupte de veacuri duse de neamul românesc pentru unitate națională. Această luptă a avut patru etape mari: Unirea înfăptuită de Mihai Viteazul în anul 1600, Unirea din 1700 a românilor transilvăneni cu Roma — care, deși religioasă, a avut efecte naționale majore —, Unirea Principatelor din 1859 sub conducerea lui Alexandru Ioan Cuza și Marea Unire din 1918, prin care Basarabia, Bucovina și Transil-

a produs o deșteptare a sentimentului național românesc. Prin Gheorghe Lazăr în special, ideile ei și-au făcut loc și peste munți în Principate și astfel prin acest îndemn se începe mișcarea națională de eliberare a Românilor, care a ținut pînă la înfăptuirea unității românești de azi. La originea ideilor naționale românești din zilele noastre stă îndemnul pornit acum un veac și jumătate de Școala Ardeleană. Întregul tineret românesc învață astăzi în

și de la Arad, înfrățiti sub sfînta cruce și sub culele tricolorului național” (cum arăta revista „Vestitorul” din Oradea, nr. 23/1934, citată și de Octavian Bârlea, într-un studiu din 1952). „Hotărîrile acestei Adunări se conturaseră pentru prima dată la Blaj, în sfatul dintre canonici și ofițerii români. Decizia unirii cu România, luată de Adunare, a fost dusă la București, între alții, de doi Episcopi și înmînată Regelui Ferdinand: de Iuliu Hossu de la Gherla

1 Decembrie — și Biserica greco-catolică

vană s-au reunit cu patria-mamă, România. Fiecare dintre aceste etape și-a avut însemnătatea ei, împreună fiind ca patru stîlpi ai unei case, în așa fel încît absența unuia ar fi făcut cu neputință întregul.

Unirea din mai 1600, săvîrșită de Mihai Viteazul în fruntea armatelor române, nu a durat decît puțin timp, din cauza intervenției străine. Ea a avut însă o importanță valoare de simbol, realizînd o descătușare psihologică din acest punct de vedere pentru neamul românesc, dovîndu-i că unirea sa este posibilă și de dorit.

Unirea din 1700, prin care mult oropsitul neam românesc din Ardeal și-a reluat fireasca legătură cu Roma, pe care întregul nostru popor o avusese încă din vremea plămădirii sale ca neam creștin roman. Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică) a realizat trezirea conștiinței naționale a neamului românesc din Ardeal, prin lupta conducătorului ei, Episcopul Inocențiu Micu, începînd lupta de eliberare națională. Școala Ardeleană, ai cărei corifei erau călugări greco-catolici, au fundamentat această luptă în planul argumentației istorice, prin lucrări de mare importanță. Despre importanța noii orientări aduse în Ardeal pe plan național de Unirea din 1700, ne vom limita la citarea unui singur autor, la îndemînă azi tuturor și care nu a avut simpatii pentru greco-catolici, anume P. P. Panaitescu: el scria în „Istoria Românilor” din 1942 (manual reeditat în 1990 și după care învață acum toți elevii patriei noastre din învățămîntul primar, gimnazial și liceal): „... unirea Românilor cu Roma produce un contact al lor cu cultura și școlile din Apus și prin aceasta o renaștere culturală românească. Prin cunoașterea culturii clasice latine în școlile din Roma, Românii făcuseră legătura cu originile lor latine. Astfel ne născu în Ardeal, ca o urmare a Unirii, Școala Ardeleană sau latinistă generatoare de mîndrie patriotică, provocînd deșteptarea conștiinței naționale” (p. 241). Și încă un citat: „Școala istorică și filologică a Ardelenilor, care, după cum am văzut a fost o consecință a Unirii, a avut urmări politice foarte importante. Ea

mod oficial aceste adevăruri, din care se desprinde rolul esențial al Bisericii Române Unite cu Roma în formarea conștiinței naționale românești și în realizarea, pe acest fundament spiritual, a unității practice a tuturor românilor.

Unirea din 1859, realizată la 24 ianuarie prin alegerea lui Alexandru Ioan Cuza ca domn al Țării Românești, după ce fusese ales la 5 ianuarie și pe tronul Moldovei, a fost prima etapă a Unirii practice, definitive (îi spunem „practică”, deoarece înainte de ea se realizase o unire în cugete cu mult înaintea). S-a format astfel statul român însă în mod incomplet, deoarece îi lipseau teritorii însumînd jumătate din întinderea lui firească. Chiar și așa el a fost totuși în măsură să-și cucerească independența prin război și să se transforme într-un stat modern.

Marea Unire din 1918 a avut trei etape: Unirea Basarabiei cu România, în martie, Unirea Bucovinei cu România, în noiembrie și Unirea Transilvaniei cu România la 1 decembrie 1918. În pregătirea și desfășurarea Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia din 1 decembrie 1918, uniții (greco-catolici) au avut un rol important (la fel cum avuseseră și în Mișcarea Mărșălor de la 1918, care coalizase forțele naționale românești și netezise în fapt drumul spre unire). Președintele Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia a fost greco-catolicul Gheorghe Pop de Băsești. Alături de el, greco-catolicii Iuliu Maniu, Alexandru Vaida, Ciceo Pop și alții, împreună cu ortodocșii cum ar fi Vasile Goldiș, Octavian Goga, Aurel Lazăr și alții. Frăția uniților (greco-catolicilor) cu ortodocșii, care se manifestase și în alte momente importante ale luptei naționale a românilor ardeleni, a cunoscut un moment de culme la 1 decembrie 1918. În poporul de ambele confesiuni naționale (unități și ortodocși) erau preoți „de la Sibiu și de la Blaj, de la Caransebeș și de la Lugoj, de la Gherla și de Miron Cristea de la

Caransebeș. Iar președinte al Consiliului dirigenț a fost Iuliu Maniu”. Episcopul greco-catolic Iuliu Hossu s-a adresat multimei strînse la Alba Iulia. Episcopul greco-catolic Traian Frențiu al Lugojului a acționat în Banat pentru Unire. Profesorii greco-catolici de la Blaj, dr. Alexandru Nicolescu și dr. Ioan Coltor au avut un rol important alături de conducerea delegației românești la Conferința de Pace de după primul război mondial”. (ibidem).

Așadar, nimeni nu poate nega rolul major al Bisericii Greco-Catolice în promovarea și înfăptuirea idealului Marii Uniri, fără a nega o întreagă istorie. Și totuși, această Biserică a avut parte de 42 de ani de persecuție ateo-comunistă și ortodoxă. Astăzi i s-a dat libertate dar nu i s-au redat bisericile. Are libertatea de a sluji sub cerul liber și în vechile catacombe. Neprimind drepturile ei legitime, Biserica Română Unită cu Roma este în continuă persecuție. Cineva spunea: „Un om flămînd nu este un om liber”. Așa și este. Biserica Română Unită este redusă la limita supraviețuirii, cu bună știință. Care este vina ei? Aceea că a iubit poporul și adevărul întotdeauna, pînă la jertfirea de sine. Ziua de 1 decembrie 1948, cînd prin Decretul 358/1948 s-a pus capăt de către comuniști recunoașterii Cultului greco-catolic și i s-au smuls toate bunurile, este o zi ale cărei efecte rămîn practic aproape intacte și astăzi în planul restituirii a ceea ce de drept a aparținut acestei Biserici martirizate. Ca urmare, ziua de 1 decembrie este pentru greco-catolici nu doar ziua bucuriei pentru împlinirea idealului național către care s-au zbatut strămoșii lor ci și o zi de doliu, pentru nedreptățile gravă la care sînt supuși încă în mod forțat. De aceea, fiecare greco-catolic poartă astăzi în suflet tricolorul îndoliat. Oare somnul celor care l-au îndoliat și îl mai țin și astăzi astfel, nu e tulburat de clopotele care tainic bat?

dr. Anton MOISIN

Redacția noastră aduce la cunoștința cititorilor că d-na Camelia Pentelescu și dl. Ioan Bogdan nu mai fac parte din colectivul ziarului.

S. R. L.

str. Samuel Brukenthal nr. 2,
tel. 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10;
41 81 18 (prefix 92)

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Ro-dean, Eugen Săucea • Redactori: Gabriela Bălan, Natalia Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Gîrnod, Ștefan Mihai, Ovidiu Tomulețiu • ISSN 1220 — 8124 •

Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

Din agenda procuraturii

Briceagul a avut lama lungă

Sopa Simion, tată a patru copii, cloban din Avrig, a omorât un alt cloban, tată a doi copii, divorțat de cinci ani. Nu pentru mloare, deși, dacă ne gândim bine, nevastă-sa, care se numește Maria, a putut fi alintată, cindva, prin șoapte trecute pe lângă cercei, Mioara. Cind în 1989 victima, Pătru Haralambie, a devenit ajutorul lui Sopa, probabil că această căsnicie scîrția bine, astfel că numai la două luni de „colaborare”, inculpatul de azi i-a propus un „di-vorț” bărbătesc, adică să plece de la oi și să-i lase nevasta în pace. Plus că, din acest moment, Sopa Simion a stat despărțit de femeie vreme de câteva luni, după care s-au împăcat, dar nu pentru multă vreme, relațiile dintre cei doi devenind tot mai „divergente”.

La începutul lui iunie mai face o efortare de tranșare a

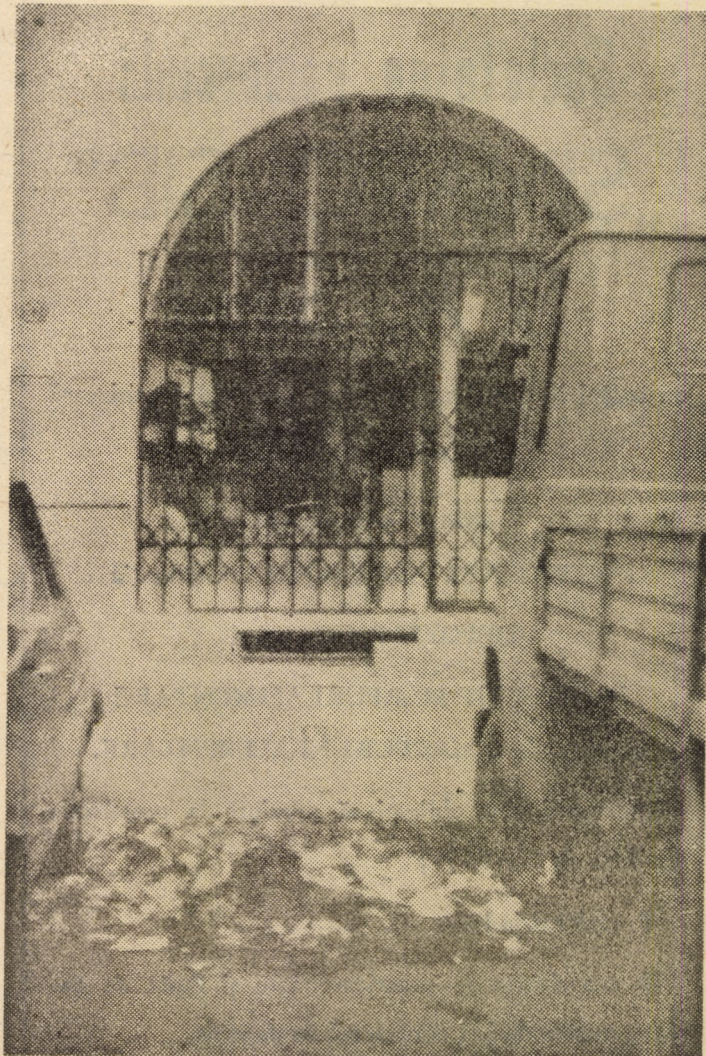
lucrurilor, cerindu-i soatei credință, dar răspunsul vine de la bărbatul concurent și el va fi, se înțelege, nesatisfăcător. Pesemne că din acest moment, în mintea lui Simion a încolțit ideea propriei justiții, lucrurile fiind, într-un fel, limpezi. „Trotitul” fiind așezat, n-a mai rămas decît să fie aprins fitilul, fapt care s-a și petrecut în 15 iunie. Plecat de la stîină, la Mirșea, face cum-părături și bea virtos, vreme în care n-are în fața ochilor decît imaginea rivalului. În-tors la stîină, nu stă locului și se întoarce în Avrig, la ora 23, unde-i găsește pe cei doi dormind împreună. Momen-tul fatal se derulează. Sopa Simion își scoate și-și desface briceagul și aplică mai multe lovituri în corpul victimei, din care două penetrează regiunea toracică. Mai primește și nevasta cîteva pumni, dar, tot

mai conștient de grozăvia pe-trecută, inculpatul realizează că nu mai e altceva mai bun de făcut decît să anunțe Po-liția. Se constată decesul vic-timei și autorul omorului va fi arestat, pînă la 10 octom-brie făcîndu-se cercetările de rigoare, necesare conceperii materialului de urmărire pe-nală.

Trăgînd linie, să enumerăm cîteva din urmările acestei tragedii. Un om e în pămînt, un altul la „ocnă”. 6 copii vor trăi fără tată și cu o imagine confuză despre această cali-tate. Nu mai spun că ar mai fi și altele, demne de un ro-man, dar realitatea seacă nu va consemna decît o viață a-mară, nenorocită, lipsită de bucuria existenței, întoarsă obsedant la clipa grozăviei.

Valeriu PREZAN

(cu concursul procurorului Nicolae Ihora)

Gunoaie și în Piața 6 Martie din Sibiu

Bani! ne ies prin
conducte

Pensionarul Constantin Simion ne aduce la cunoștin-ță că se arde gazul de poma-nă. Omul nu se referă la un anume stil de lucru, ci la fap-tul că, pe malul Cibiului, în spatele întreprinderii „Liber-tatea”, precum și dincolo de pod, în fața blocurilor, ies mari coloane de abur. E de presupus că știm cu toții că nu ne aflăm în Islanda, ca să fie vorba de gheizăre, ci în preacunoscutul nostru burg, în care se ține piept ri-gorilor iernii în felurite chi-puri, de la încălzitul cu pal-ma pînă la lîpitul de calorife-re. Rămîind la acești aburi, care nu provin în nici un caz de la nările unor cai, e de i-maginat că, pe ici, pe colo, niș-te conduite de centrale ter-mice pierd vapori plătiți cu bani grei de locatarii din im-prejurimi.

O reacție de pompieri, în sensul marii viteze, a acelora care iau leafă pentru astfel de intervenții, ar conduce la dezghețarea florilor din lo-cuințe.

Stefan MIHAI

Din dilema asta
nu se poate ieși?

Ferească sfîntul ca în zi de tîrg, adică marți, vineri sau duminică să-ți vină a trece pe lîngă Obor cu mașina că te apucă durerea de cap!

Mașini parcate aiurea, mi-le de oameni mișunînd între ma-

— Note —

șini, străzi blocate! Bani nu sînt să se facă parcuri. Ast-fel, se blochează cîteva străzi pe lîngă str. Lungă, care se îngustează brusc cu cîteva su-te de metri înainte de Obor și cu cîteva sute de metri du-pă Obor, iar străzile Mărului, Părului, Vișinului, Fragilor, Nucului, Gutuilor sînt ticsite de mașini. Ce să mai spunem dacă se întîmplă vre-o urgență și trebuie să vină Salvarea, sau trebuie să treacă vreun convoi mortuar?!

Așa încît nu putem decît să întrebăm: Cum se poate ieși din dilema asta?

Florin OANCEA

Amalgamate

• Cînd credeam că semna-lul privind mizeria din piața

Luptei a fost auzit iată că din nou este necesar un apel către cei în drept pentru curățirea acestui loc unde se face co-merț cu produse alimentare.

• Duminică șase mastodonti pe roți au traversat orașul nostru cu destinația Sebeș, motiv pentru care s-a între-rupt circulația și transportul în comun. De ce nu s-a făcut acest lucru noaptea, cînd cir-culația este mai redusă? (M.B.)

• Tot mai des se întrerupe curentul în ultima vreme.

Domnilor, dacă situația este de așa natură și n-aveți în-cotro, n-ar fi mai bine să ne anunțați și nouă acest „pro-gram de măsuri pe timp de iarnă”?

• O imagine inedită, acum cîteva zile în plin centrul o-rașului: un gunoier strîngea cu mătura și fărâșul gunoierul căzut din mașină. Asta da mi-nune. Voi avea ce povesti ne-poților!

• Dacă sună cineva necu-noscut la poartă s-ar putea să fi venit să vă vaccineze ci-nele. Dacă aveți ciine, vacci-nați!!

Natalia DROC

Optimi de finală în
„scandalul deșeurilor”

Agentia pentru Supraveghe-rea și Protecția Mediului a invitat ziarele locale să-și tri-mită reprezentanții la o in-formare, numită pompos „Punctul final în afacerea de-seurilor”. Această informare a avut loc luni, 23 noiembrie a.c. la ora 13 la sediul Agen-ției. Aici totul s-a dovedit o cacialma: nu era cituși de pu-țin vorba despre „un punct final” în pomenita afacere. Informarea se referea la ac-tivitatea desfășurată de un grup de 6 experți germani tri-miși de Ministerul Federal al Mediului. Experți care au în-treprins cercetări asupra de-seurilor chimice importate fraudulos de firmele „Monta-na” și „Pine Park”. Cercetări-

le, desfășurate între 9 și 19 noiembrie, au fost învaluite într-o aură de mister.

Dl. ing. Teodor Calameț, șe-ful ASPM ne-a ținut o lungă poliloghie, furnizîndu-ne in-formații care nu mai erau un secret pentru nimeni, căci răzbatuseră din declarațiile făcute ziarului „Tribuna” de către dl. ing. Romeo Trifu, președintele Consiliului Jude-țean Sibiu și apărute în nr. de sîmbătă 21 noiembrie al a-mintitei publicații. Această în-tîmplare (informarea de la ASPM) este picătura care a umplut paharul răbdării noas-tre. Povestea cu cocoșul roșu fiind o dulce copilărie față de transparența cercetărilor a-supra „scandalului deșeurilor”.

Ovidiu TOMULEȚIU

Cineva se apropie de un ofițer și îl salută cu un zîm-bet crispăt, dar acesta parcă nici nu-l aude. Nu poate, ori nu are voie să răspundă? O-mul insistă, totuși, îl întreabă dacă au ordin să deschidă fo-cul. Ofițerul îl privește pie-zis și continuă să tacă, pipă-indu-și numai din cînd în cînd tocul revolverului.

— Doar n-o să trageți în oameni, insistă civilul.

— Atîta vreme cît lumea e pașnică, nu, rostește el în-tr-un tirziu, cu un calm rău prevestitor, evitînd să-și pri-vească interlocutorul în ochi. Apoi se îndepărtează spre col-țul clădirii, chemînd după el un sergent.

Pașnică? Ce înseamnă oa-re pentru el pașnică? A te plimba cu mîinile la spate, fluierînd a inde-pendentă? A te așeza în ge-nunchi spre a cere voie să faci revoluție? A aștepta so-sirea unui nou pluton de re-presiune?

Manifestanții se apropie de soldați și încearcă cu ei un dialog direct, ca de la inimă la inimă:

— Mă fraților, mă, voi n-aveți părinți?

— N-aveți frați și surori?

— V-ar lăsa inima să tra-geți în noi?

— Mă, și eu am fost soldat

VASILE AVRAM

ZEUL din LABIRINT

SIBIU, DECEMBRIE 1989

ca voi, dar mai bine mi-aș fi tăiat mina decît să trag în oameni.

— Mă, nu v-ați săturat și voi de Ceaușescu?

— Treceți mai bine de partea noastră.

— Mă, voi n-auziți, mă?

Par, într-adevăr, că n-aud nimic. Buzele freamătă a ro-tire dar glasul rămîne înecat în gîtlej. Le tremură degetele pe patul puștilor, ochii le a-lunecă asemenea unor șopîrle speriate cînd spre demon-stranți cînd spre comandantul din dreapta lor. Acesta con-tinuă să rămînă calm și să facă din mîini semne de li-niștire. Dar cînd mulțimea i se adresează și lui cu ace-leași cuvinte, începe să aver-tizeze timid:

— Fiți calmi, mă băieți! Demonstrați pașnic dacă vreți,

dar nu vă legați de militari. Noi avem misiunea noastră.

— De ce nu ne lăsați să ma-

nifestăm în piață?

— E periculos, vă spun eu...

Nimeni, însă, nu mai vrea să țină seama de pericole. Cîteva tineri se înfig cu piep-turile în baionete.

— Hai, mă, trage! Trage, da-că te lasă inima...

— Înfige-mi baioneta în piept!

Sub presiunea mulțimii, mi-litarii cedează. Cordonul se rupe și cîteva tineri înaintează către inima pieței. Le-a venit, parcă, inima la loc. „Armata e cu noi!” strigă unul dintre ei, cu glasul încărcat de spe-ranță. Cuvintele sînt iarăși preluate de mulțime, ritma-te, scandate, repetate de zeci și zeci de ori.

Numai că piesa pentru u-nii dintre comandanți, nu trebuie jucată așa. În-cercînd să refacă un po-ziția în cerc, intră în conflict cu cîteva manifestanți ceva mai agresivi, care se folosesc

și ei de arme improvizate, pentru a ataca. Un soldat e rănit, situația riscă să scape de sub control. Se dă atunci un ordin scurt și, îndată după aceea, din țevile înălțate spre cer ale puștilor țîșnește foc.

Oamenii înmărmuresc pen-tru o clipă, uitîndu-se unul la altul. Au înțeles oare bine natura zgomotului? Nu cum-va s-a prăbușit un acoperiș de casă? Nu cumva a scrisnit o autobasculantă lovită de un zid? Iar dacă au fost cu adevărat focuri de armă, de ce și împotriva cui s-au tras? Nu cumva chiar în momentul acela Piața Republicii se pre-gătește să devină scena unui masacru asemănător celui despre care auziseră că s-a petrecut într-o piață din Pe-kin?

Dar cerul se limpezește ia-răși și oamenii, revenîndu-și

din buimăceală, se văd întregi și nevătămați. Numai într-un punct al pieței, undeva în a-proprierea bisericii catolice, mulțimea învălmășită se adu-nă în jurul unor persoane ră-nite. Singe, rumoare, agitație. Atmosfera capătă nuanțe den-se, de plumb topit și tipăt de pasăre bolnavă.

Prin urmare, totuși s-a în-tîmplat. Realitatea sau tenta-tiva unui genocid? Repetiția efectului Timișoara? Incon-știența roții care se mai în-virte cîteva clipe după ce moara a fost oprită. Și reacția contradictorie a mulțimii în care, alături de frica atît de omenească și de firească, se cuibărește un soi de solemnitate înaltă și robustă, speci-fică marilor evenimente ale istoriei. De acum timpul înre-gistreză faptul că acolo, în fața lor, se întîmplă ceva. Ceva ce poate răsturna căru-ța duratei și violența drumul conceptului prin grădinile pașnice ale acumulărilor can-titative. N-a tras numai un pluton de soldați, ci și un clopot al istoriei.

— Veniți aici! L-au impuș-cat pe Mititelu.

(va urma)

Societatea comercială „SIMARO-SIB” S. A. Sibiu

cu sediul în Sibiu, str. Morilor nr. 17/B organizează

LICITAȚIE PUBLICĂ

prin strigare pentru

INCHIRIEREA unui SPAȚIU cu destinația

DEPOZIT EN-GROS și

PRODUCȚIE MĂRFURI ALIMENTARE
nealterabile și MĂRFURI NEALIMENTARE.

Ofertanții sînt obligați să prezinte la preselecția
din data de 27.11.1992

- cazierul judiciar
- autorizația de practicare acte și fapte de comerț, cuprinzînd și contractul de depozit.

Taxa de participare la preselecție este de 1 000 lei.

Ofertele se primesc zilnic între orele 8—15 la sediul unității noastre, mai sus arătat. (464)

S. C. ALDEXIM S. R. L. Cluj-Napoca

PUNCTUL DE DESFACERE SIBIU,

str. Mașiniștilor nr. 72

VINDE EN GROS și EN DETAIL
LA CELE MAI AVANTAJOASE PREȚURI

- ȚIGĂRI, CAFEA NESS, DULCIURI, CIOCOLATĂ, GUMĂ DE MESTECAT, BĂUTURI;
- INCĂLȚĂMINTE, CONFECȚII;
- PIVOȚI, CĂMAȘI DE PISTON, POMPĂ DE APĂ, CAPAC POMPĂ APĂ, POMPĂ DE ULEI CU DEBIT MĂRIT, PENTRU DACIA.

VĂ AȘTEPTĂMI!

Orar: 8,30—17,00.

— 457 —

Casa de schimb valutar Bucharest Exchange House- Agenția Sibiu

avînd puncte în Piața Mare și Parcul Tineretului,
deschise zilnic între orele 8—20, sîmbătă 8—14,
vă oferă cel mai avantajos schimb valutar.

MONEDA	Cumpărare — lei —	Comi- sion	Vinzare — lei —	Comi- sion
U.S.D.	438,6	0	438,6	25
D.M.	274,3	0	274,3	25
F.S.W.	294	5	294	4
L.S.	641	5	641	4
L.F.T.	0,307	5	0,307	4
F.F.R.	78	5	78	4
F.B.	13	5	38	4
O.S.	38	5	38	4

— 471 —

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut contract închiriere ILL pe numele Birză Cornelia. Il declar nul. (1612)

● Pierdut legitimație de serviciu pe numele Bărboiu Costel, eliberată de FLARO SA. O declar nulă. (1610)

VINZARI-CUMPĂRARI

● Vind „Manualul inginerului termotehnician” vol. I—III și „Mașini termice” — R. Richter vol. I—V. Telefon 43 13 18. (PG)

● Cumpăr electromotor Renault 18 diesel. Telefon 42 44 41. (PG)

OFERTĂ DE SERVICIU

● Executăm și montăm tocuri metal încălțăminte. Sibiu, str. 9 Mai nr. 14. (1614)

S. C. „SIBIANA” S. A.

ANUNȚĂ publicul

consumator că,

datorită majorării

prețului laptelui —

materie primă, are

intenția de a majora

prețurile produselor

lactate. (1611)

BLOCADA MARITIMĂ

Sarajevo — 23.11 — Cele mai violente lupte de la încheierea armistițiului, au dus la suspendarea podului aerian cu ajutoare, de către Națiunile Unite. Omul politic american H. Kissinger, sosit în Iugoslavia, consideră că ONU a ajuns la limita răbdării acceptării „purificării etnice” care se face de către sirbi, iar dacă aceasta se va întinde și în Kosovo, unde majoritatea este albaneză, ONU va trebui să intervină militar. Tot pentru necesitatea unei intervenții militare internaționale în Bosnia s-a pronunțat și ministrul de externe turc, Hikmet Cetin, aflat la Londra, subliniind: „Sirbii au fost încurajați de lipsa unei intervenții militare internaționale în Bosnia”. În largul Adriaticii,

Consemnări ♦ Informații

Moment revelator

Ne bucură nespuns de mult momentele de înaltă realizare artistică ale Filarmonicii sibiene. Un asemenea moment a fost cel din seara zilei de 19 noiembrie a.c., cînd colectivul artistic sibian condus de maestrul Petre Sbârcea și avîndu-l ca solist pe pianistul german Stefan Arnold și-a dat întreaga măsură a capacității artistice în interpretarea Concertului nr. 1 în re minor de Iohannes Brahms. Partitura ce a fost de multe ori numită Simfonie de pian, datorită complexității extraordinare a planurilor a fost interpretată cu profundă înțelegere, transpunînd publicul sibian în atmosfera romantică brahmisană.

prof. Remus RIZESCU

Teatru

Teatrul de Stat Sibiu, prezintă miercuri 25 noiembrie și joi, 26 noiembrie, piesa „Casa Bernardei Alba”, vi-

neri și sîmbătă spectacolul cu piesa „Decameronul”, duminică 29 noiembrie spectacolul „Chang Eng”. Spectacolele vor avea loc de la ora 19, iar spectacolul „Chang Eng” de la ora 18.

Fiind ultimele spectacole ale stagiunii, spectatorii sînt rugați să rețină bilete din timp. (A.B.)

Campionatul național de canari roller

În zilele de 27, 28, 29 noiembrie a.c. se va desfășura la Casa de odihnă a parohiei evanghelice din Cîsnădioara, concursul național de canari roller. Se aproximează participarea a 25 de colecții aparținînd categoriei tineret 1992. Printre principalii sponsori se numără magazinul „Colibri” din București și „Heltau”. La finele concursului „Clubul rolleristilor” va propune și analiza organizării competiției internaționale „Cupa Dunării”.

COCKTEIL. La stația „Peco” nr. 1 din Oradea s-a constatat că s-a livrat benzină „mistificată”. Filiala „Peco” respectivă a fost amendată cu un milion de lei. Amenda a fost aplicată pentru poluarea apei. GHID. Castelul Bran, restaurat și reamenajat muzeistic, a fost redeschis pentru vizitatori la mijlocul acestei luni. Celor cu studii istorice la f.f. li se face preciz-

RETROVIZOR

zarea că nu e vorba de-o proprietate a fostului comit R.A.H.I.T.I.S.M. La începutul lui decembrie va intra în circulație o nouă monedă de un leu de culoare arămie și cu un diametru de aproximativ 20 mm. Ca să vezi unde a ajuns bula din manometre. JAR. Pădurea din zona Brădulești-Dărmănești (județul Bacău) a luat foc pentru a opta oară. Tot stăteam rău cu minunile lumii. PAR-NAS. O voce din Parlament: „Ceaușescu era un zeu, față de d-ta, domnule! Nimic de zis,

dar care? VAIET. Un vameș cu studii superioare, după 20 de ani de muncă, are un salariu de 22 000 de lei pe lună. Și, totuși, e fumător de Kent. D-AL NOST. Ion Bold, pînă la ultima sa arestare, avea la activ 379 de ani de condamnare. După noile fapte, mai are de primit vreo sută. Problema e cum de-a reușit mereu să evadeze. PANSEURI. Jacques Attali, președintele BERD, declară: „Nu există în Est nici stat, nici administrație, nici percepatori de impozite, nici consens social asupra domniei legii;... libertate fără instituții înseamnă mafie și tribalism.” Ilustrul personaj se înșală. Avem stat berechet: la coadă, la serviciu, la pînă, la poană. Să nu mai continui. AGENȚII TERMICI. Să mai zic una cu foc. În portul Constanța arde, fără păs, cărbunele de mare putere calorică, importat pentru hidrocentrala Mintia. De asemenea, s-a mai lăsat c-un incendiu pe „111”, adică pe singurul crucișător românesc. Apele mării sînt mai calde ca vara.

Ștefan MIHAI

cii, duminică 22 noiembrie, ora 16, a intrat în vigoare blocada maritimă. Primele vase oprite, de fregate ale NATO, au fost două: o navă siriană și alta ecuadoriană ce se îndreptau spre coastele Sloveniei și Croației. Percheziția a relevat că vasele comerciale n-au încălcat embargo, fiind lăsate să-și continue drumul. Premierul federal Panici sosește mîine la Bonn și va fi primit de cancelarul Kohl și de șeful diplomației germane K. Kinkel. Referindu-se la participarea României la aplicarea embargoului asupra Iugoslaviei, noul ministru de externe Teodor Meleșcanu, a precizat că unele vase au fost deja oprite de marina română. Au avut loc consultări cu Austria, Ungaria și Bulgaria asupra modului de instituire a embargoului.

ATAȘ TERORIST NEONAZIST

Kiel — „Crimă împotriva umanității” este calificativul dat de Ministerul de Externe al Turciei, oribilului atentat xenofob dintr-o localitate nord-germană a landului Schleswig — Holstein în care au

fost arse de vii două femei și o fetiță de 10 ani de origine turcă. Acesta se adaugă atentatului petrecut în urmă cu 10 zile, cînd unui bărbat i s-a dat foc crezîndu-se că era evreu, iar cadavrul său a fost aruncat peste graniță în Olanda. Nu cu mult timp în urmă ministrii de interne din cele 16 landuri au hotărît să accentueze protecția străinilor. Cele două femei, deși erau din Turcia, trăiau de mulți ani în Germania, iar părinții fetei ucise născută în Germania, erau de 20 de ani în Germania. Luni 23 noiembrie dimineața, poliția germană primea un telefon cu un anunț sec: „Imobilul este în flăcări, Heil Hitler!”. Atentatul a fost condamnat atît de cancelarul Kohl cît și de Partidul Social Democrat din Opoziție.

Rubrică de Emil PORIME

